

Transplantologia w Polsce

Transplantacja narządów jest metodą leczenia ratującą życie i zdrowie pacjentów. Organizacją i kontrolą przeszczepów w Polsce zajmuje się Centrum Organizacyjno - Koordynacyjne ds. Transplantacji „Poltransplant”.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 01 lipca 2005 roku pobrania komórek, tkanek i narządów ze zwłok ludzkich można dokonać w sytuacji, gdy osoba zmarła nie wyraziła za życia sprzeciwu. Sprzeciw należy zgłosić w jeden z następujących sposobów:

1. zgłoszenie sprzeciwu w Centralnym Rejestrze Sprzeciwów na stronie internetowej: www.poltransplant.pl,
2. przesłanie pisemnego oświadczenia do Centrum Organizacyjno-Koordynacyjnego ds. Transplantacji w Warszawie, al. Jerozolimskie 87,
3. oświadczenie woli w formie ustnej w obecności dwóch świadków – świadkowie muszą pisemnie potwierdzić taką deklarację.

Po dokonaniu zgłoszenia w Centralnym Rejestrze Sprzeciwów, osoba zgłaszająca otrzyma listem poleconym potwierdzenie wpisu do Rejestru. Sprzeciw jest skuteczny od daty wpisu do rejestru, która będzie uwidoczniiona na potwierdzeniu. Jeżeli formularz wypełniony będzie nieprawidłowo, sprzeciw nie zostanie zarejestrowany, o czym osoba zainteresowana zostanie powiadomiona listownie.

Zgodnie z zasadą domniemanej zgody, jeżeli osoba zmarła nie wyraziła za życia sprzeciwu – można po jej śmierci pobrać komórki, tkanki i narządy. Lekarz pomimo, iż nie musi pytać rodziny o zgodę na przeszczep, porusza ten temat z bliskimi zmarłego. Jeśli rodzina sprzeciwia się przeszczepowi narządów zmarłego – narządy zmarłego nie zostaną pobrane.

Osoba zainteresowana może swoją wolę zostania dawcą wyrazić w następujący sposób:

1. poinformowanie o tym swoich najbliższych lub
2. sporządzenie oświadczenia woli w tym przedmiocie – odręcznie albo na wzorze pobranym ze strony: www.poltransplant.pl

Transplantacja to szansa na uratowanie innej osoby. Od jednego dawcy można przekazać kilka narządów: serce, płuca, wątrobę, nerki, trzustkę, jelito cienkie, rogówkę.

Tego typu zabiegi są przeprowadzane przez specjalistów, a ciało dawcy jest traktowane z takim samym szacunkiem, jak żyjącego pacjenta.